

2.2 การพิจารณาแผนและแนวทางการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.2 การพิจารณาแผนและแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

1. การปรับเปลี่ยนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2541-2544)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

1.1) คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2540 มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการปรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางด้านมหภาคที่ได้ตกลงกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

1.2) การปรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ยังคงยึดแนวคิดวัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 คือ คนยังคงเป็นศูนย์กลางการพัฒนา การปรับแผนนี้เป็นเพียงการเร่งรัดการดำเนินงานที่มีลำดับความสำคัญสูง หรือเพิ่มเรื่องใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสถานการณ์และเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป

ความเห็นคณะกรรมการฯ (19 มกราคม 2541)

1) การปรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงประสิทธิภาพและการเพิ่มผลผลิต (Productivity Improvement) ในภาคราชการเนื่องจากยังมีความจำเป็นต้องพัฒนาอีกมาก

2) ควรเพิ่มเติมเรื่องการรณรงค์ให้ประชาชนช่วยกันประหยัดในทุกเรื่อง

3) ควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ (Good Governance) โดยเฉพาะการร่วมมือกันระหว่าง ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และสังคม เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการที่เห็นผลในทางปฏิบัติ

มติคณะกรรมการฯ

เห็นชอบกับแนวทางการปรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และแนวทางการดำเนินงานไปสู่การปฏิบัติตามที่ สศช. เสนอ โดยให้สำนักงานฯ นำความเห็นของคณะกรรมการฯ ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

มติคณะรัฐมนตรี (10 กุมภาพันธ์ 2541)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2541 อนุมัติตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ ดังนี้ คือ

1) เห็นควรให้ความเห็นชอบการปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ในส่วนของแนวทางการพัฒนาและแนวทางการดำเนินงานไปสู่การปฏิบัติตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ ยกเว้นในส่วนของเป้าหมายเศรษฐกิจส่วนรวมในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ขอให้รอทบทวนสถานการณ์เศรษฐกิจให้มีความชัดเจนกว่า

ปัจจุบัน รวมถึงผลการประเมินเศรษฐกิจไทยร่วมกับ IMF ดังนั้นในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจยังผันผวนจึงยังไม่ควรมีเป้าหมายเศรษฐกิจส่วนรวมชุดใหม่ในแผนพัฒนาฯ

2) ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรับประเด็นความเห็นของคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

2. ภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2540 และแนวโน้มปี 2541

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

2.1) สำนักงานฯ ได้เสนอรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2540 และแนวโน้มปี 2541 รวมทั้งผลการวิเคราะห์ผลกระทบของการขึ้นราคาน้ำมันต่อเศรษฐกิจส่วนรวมโดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย เพื่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการประมาณการปี 2542 การกำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2542 รวมทั้งเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบายเศรษฐกิจต่อรัฐบาล

2.2) แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2541 ยังคงมีความไม่แน่นอนโดยเฉพาะค่าของเงินบาท ดังนั้นภายใต้ข้อสมมติฐานที่ให้อัตราแลกเปลี่ยนเป็น 35 บาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ การขยายตัวของการค้าโลกเป็นร้อยละ 6.2 และอัตราดอกเบี้ยเป็นร้อยละ 14.7 โดยมีสภาพคล่องร้อยละ 6.8 คาดว่าเศรษฐกิจจะหดตัวลงร้อยละ 0.7 อัตราเงินเฟ้อจะเป็นร้อยละ 6.9 การว่างงานจะเพิ่มเป็น 1.84 ล้านคน โดยมีการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดร้อยละ 0.8 ต่อ GDP

3.3) สำหรับการขึ้นราคาน้ำมันเป็น 4 บาทต่อลิตร โดยมีสมมติฐานว่าอัตราแลกเปลี่ยนอยู่ในระดับ 50 บาท/ดอลลาร์สหรัฐ จะมีผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาก คือ การขยายตัวจะลดลงร้อยละ 4 แต่ผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อจะมีน้อย คือ ร้อยละ 18.5 ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 6.1 และจะทำให้ค่าเงินบาทสูงขึ้น เนื่องจากการนำเข้าน้ำมันจะลดลง การไหลออกของเงินก็จะลดลงด้วย

ความเห็นคณะกรรมการฯ (19 มกราคม 2541)

ความเห็นเกี่ยวกับสมมติฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2540 และแนวโน้มปี 2541 มีดังนี้

1. การตั้งสมมติฐานสำหรับอัตราแลกเปลี่ยนในระดับ 55 บาท/ดอลลาร์สหรัฐ อาจทำให้เกิดการคาดคะเนว่าค่าเงินบาทจะลดลงอีก ซึ่งจะมีผลต่อตลาดเงินด้วย ส่วนในกรณีที่ตั้งสมมติฐานค่าเงินบาทในระดับ 35 บาท/ดอลลาร์สหรัฐ นั้น เป็นการยากที่จะเป็นไปได้ จึงควรพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

2. การรายงานภาวะเศรษฐกิจปี 2541 และการประมาณแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2542 ของ สศช. และธนาคารแห่งประเทศไทยมีความแตกต่างกันมาก เนื่องจากการใช้สมมติฐานของอัตราแลกเปลี่ยนที่ไม่เหมือนกัน ในสภาวะวิกฤตเช่นนี้การรายงานตัวเลขทางเศรษฐกิจของรัฐบาลควรจะ

เป็นตัวเลขชุดเดียวกัน ดังนั้นกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และ สศช. ควรจะได้มีการทำงานร่วมกัน ประสานกันอย่างใกล้ชิดในการรายงานตัวเลขทางเศรษฐกิจต่อสาธารณชน

3. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจ ในเรื่องการสร้างเสถียรภาพของค่าเงินบาทนั้น ยังขาดความชัดเจนในข้อเสนอเจรจาขอผ่อนปรนการชำระหนี้ว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบในการเจรจา เช่นเดียวกับการแก้ไขปัญหาธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ ซึ่งควรจะเป็นการขอแก้ไขปัญหของสถาบันการเงินทั้งระบบ จึงจะถูกต้อง

4. สำหรับการจัดทำแผนกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติม เพื่อมิให้เศรษฐกิจหดตัว โดยเน้นบทบาทของภาครัฐในการเข้าไปมีส่วนช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจแทนภาคเอกชนเป็นการชั่วคราวนั้น เมื่อคำนึงถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจปัจจุบันแล้วเป็นทิศทางที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากอาจมีเงินทุนไหลออก (Out Flow) สูง การใช้มาตรการทางการคลังเข้ากระตุ้นเศรษฐกิจ จะก่อให้เกิดผลกระทบตามมาคือ ทำให้สถาบันการเงินอ่อนแอลง

5. ในประเด็นการสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศควรพิจารณาเรื่องการส่งแรงงานไปต่างประเทศเพื่อให้เกิดการนำเข้าเงินตราต่างประเทศ

6. กรณีการขึ้นราคาน้ำมัน 4 บาทต่อลิตรนั้น เป็นเรื่องยากที่รัฐบาลจะดำเนินการ เนื่องจากประชาชนมีความเข้าใจว่าจะทำให้สินค้าทุกประเภทมีราคาสูงขึ้น เพราะน้ำมันเป็นต้นทุนของสินค้าทุกประเภท จึงจำเป็นต้องชี้แจงให้ประชาชนได้เข้าใจภาพรวมทางเศรษฐกิจที่เกิดจากผลของการขึ้นราคาน้ำมัน โดยดำเนินการผ่านทางสื่อมวลชน

7. มาตรการระยะสั้นสำหรับการประหยัดพลังงานที่เคยใช้ในสมัยรัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ สามารถดำเนินการได้ทันที ควรพิจารณานำมาใช้ด้วย

มติคณะกรรมการฯ

ให้สำนักงานฯ รับความเห็นของคณะกรรมการฯ ไปพิจารณาปรับปรุงรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยและแนวโน้มปี 2541 ใหม่ โดยร่วมหารือกับกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอรายงานที่เป็นตัวเลขชุดเดียวกัน รวมทั้งปรับปรุงประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง หลังจากที่ยกย่องทุนการเงินระหว่างประเทศได้เข้ามาทบทวนผลการดำเนินงานตามเงื่อนไขของกองทุนฯ แล้ว

มติคณะรัฐมนตรี (6 มกราคม 2541)

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ ดังนี้

1. เห็นควรรับทราบรายงานสรุปภาวะเศรษฐกิจปี 2540 และแนวโน้มปี 2541 ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงบประมาณ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ รับผิดชอบต่อโครงการเสนอความความก้าวหน้าหรือประเด็นนโยบายเพิ่มเติมเข้าหารือกับ คณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจเป็นประจำ

2. เห็นควรให้ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้นำเสนอเรื่องเร่งด่วนด้านนโยบายที่คณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วย นโยบายเศรษฐกิจควรพิจารณาเข้าเป็นวาระการประชุมครั้งต่อ ๆ ไป เช่น การแก้ไขปัญหาการว่างงาน ปัญหาการจัดเก็บรายได้และการปรับลดงบประมาณรายจ่ายปี 2541 การช่วยเหลือด้านสภาพคล่อง ของธุรกิจการผลิตเพื่อการส่งออก ความก้าวหน้าของการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน และความ ก้าวหน้าของการดำเนินงานภายใต้โครงการ IMF เป็นต้น

3. เห็นควรรับทราบแนวทางและมาตรการการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ตามที่รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลังเสนอ โดยมอบให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับความเห็นและข้อสังเกตของ คณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ และที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอไปดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่ในส่วนที่รับผิดชอบต่อไป

3. สถานการณ์แรงงานและแนวทางการแก้ไข

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

3.1) สำนักงานฯ ได้เสนอสถานการณ์แรงงาน แนวทางแก้ไขและโครงการระบบข้อมูล แรงงานการมีงานทำและการว่างงาน เพื่อขอรับความเห็นชอบแนวทางและมาตรการ รวมทั้งขอรับ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าว

3.2) สถานการณ์แรงงานและแนวทางการแก้ไขมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับเป้าหมายอัตราการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางด้านมหภาคของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และได้ปรับประมาณการการมีงานทำและการว่างงานให้สอดคล้องกับการปรับเป้าหมายอัตราการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าว โดยสืบเนื่องมาจากวิกฤตการณ์เศรษฐกิจกลางปี 2540

ความเห็นคณะกรรมการฯ (19 มกราคม 2541)

1. แนวทางและมาตรการลดผลกระทบปัญหาการว่างงาน การนำเสนอแนวทางต่าง ๆ ยังขาดความชัดเจนของเป้าหมายและกลยุทธ์ที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการว่างงาน

2. ควรให้ความสำคัญกับแรงงานภาคเกษตร ซึ่งสามารถรองรับการว่างงานจากภาคการ ผลิตอื่น ๆ ได้เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ การพัฒนาการเกษตร จะต้องพิจารณาตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต การเก็บเกี่ยว การบำรุงรักษาหลังการเก็บเกี่ยว และการเพิ่มมูลค่าของผลผลิตสู่ตลาด การพัฒนา อุตสาหกรรมเกษตรเพื่อรองรับอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงตลาดต่างประเทศเป็นสำคัญ และการ นำเอาทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริมาประยุกต์ใช้ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ

3. ควรปรับการใช้จ่ายเงินงบประมาณของกระทรวงต่าง ๆ ในบางส่วนที่สามารถจะนำมา สนับสนุนการว่างงานมากขึ้น

4. การขอให้ภาคเอกชนประวิงการเลิกจ้าง โดยการปรับลดเงินเดือน ค่าจ้างที่ไม่ขัดต่อ พ.ร.บ. ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ

5. เนื่องจากโครงการทางด้านสังคมส่วนใหญ่ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หากต้องการให้มีการพิจารณาโครงการดังกล่าวเป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อขอรับเงินสนับสนุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ อาจจะต้องนำเสนอคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของ คณะรัฐมนตรีด้วย

มติคณะกรรมการฯ

ให้สำนักงานฯ รับความเห็นของคณะกรรมการฯ ไปปรับเป้าหมาย แนวทางและมาตรการให้เป็นรูปธรรม ให้สอดคล้องกับการปรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ต่อไป

4. มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2541

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

4.1) สำนักงานฯ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้ร่วมกับกระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทยจัดทำมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2541 ในการนี้จึงใคร่ขอเรียนหารือคณะกรรมการฯ เพื่อขอทราบแนวคิดและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจดังกล่าว

4.2) ทั้งนี้ ในระยะที่ผ่านมารัฐบาลได้ดำเนินมาตรการทางการเงินการคลัง เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ โดยมีมาตรการหลัก 5 ประการ ดังต่อไปนี้ 1) มาตรการแก้ปัญหาการขาดแคลนทุนสำรองระหว่างประเทศ และเพิ่มความเชื่อมั่นต่อค่าเงินบาท 2) มาตรการแก้ไขปัญหาการขาดความมั่นใจของผู้ฝากเงิน และการลดภาระหนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ 3) มาตรการแก้ปัญหาการขาดสภาพคล่อง 4) มาตรการแก้ไขผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ 5) มาตรการรองรับผลกระทบที่เกิดจากปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในภูมิภาค

ความเห็นคณะกรรมการฯ (20 กรกฎาคม 2541)

1. เห็นควรให้สำนักงานฯ กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทยทบทวนวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก และหนี้เสียของสถาบันการเงิน (Non - Performing Loan : NPL) อย่างลึกซึ้งเพื่อแก้ปัญหาการส่งออก และหนี้เสียของสถาบันการเงินเป็นลำดับแรกในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2541 ทั้งนี้ เนื่องจากแนวทางที่มุ่งแก้ปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ยังไม่เพียงพอที่จะสร้างกลไกที่จะทำให้การส่งออกเพิ่มขึ้น และหนี้เสียของระบบสถาบันการเงินลดลงตามที่คาดไว้

2. ขณะที่กำลังสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ พร้อมทั้งแก้ปัญหาการส่งออกและหนี้เสียของระบบสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนและสำคัญยิ่ง จำเป็นต้องมีมาตรการที่ช่วยบรรเทาผลกระทบต่อภาคอื่น ๆ เช่น ด้านการสาธารณสุข การศึกษา แรงงานและสวัสดิการสังคมให้สามารถดำเนินการไปได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากเป็นภาคที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

3. จากสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก เห็นควรให้ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับวิธีการคำนวณดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจต่างๆ ให้สะท้อนสภาพความจริงที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะเครื่องชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม

มติคณะรัฐมนตรี (21 กรกฎาคม 2541)

สำนักงานฯ ได้นำความเห็นของคณะกรรมการฯ ไปจัดทำมาตรการเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2541 ร่วมกับกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย และนำเสนอคณะรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจและคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2541 อนุมัติตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจดังนี้

1. เห็นควรมอบหมายให้กระทรวงการคลังรับไปศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมร่วมกับธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปรับปรุงร่างมาตรการดังกล่าว และนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจภายใน 2 สัปดาห์

2. เห็นควรให้ความเห็นชอบมาตรการด้านการคลังเพิ่มเติมตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

มาตรการเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและเพิ่มสภาพคล่องโดยเบิกเงินจากภาครัฐสู่ภาคเอกชนในช่วง 6 เดือนหลังของปี 2541 ซึ่งกระทรวงการคลังได้ดำเนินการและพิจารณาดำเนินการอยู่ได้แก่ชะลอการนำกำไรส่งคลังของรัฐวิสาหกิจเพื่อให้รัฐวิสาหกิจนำเงินไปชำระหนี้ที่มีต่อธุรกิจเอกชน ทั้งนี้หากมีความจำเป็น กระทรวงการคลังอาจขอเรียกให้นำกำไรส่งคลังในช่วงปลายเดือนกันยายน 2541 จำนวน 27,800 ล้านบาท เร่งรัดการคืนภาษีประเภทต่างๆ จำนวน 24,300 ล้านบาท เร่งรัดราชการส่วนท้องถิ่นให้วางฎีกาตามที่ได้รับอนุมัติประจำงวด จำนวน 7,300 ล้านบาท เร่งรัดการชำระหนี้ค่าสาธารณูปโภคคงค้างของส่วนราชการเพื่อให้รัฐวิสาหกิจเจ้าหนี้มีสภาพคล่องเพิ่มขึ้น 5,700 ล้านบาท เร่งรัดการเบิกจ่ายสำหรับส่วนราชการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณลงทุน จำนวน 104,000 ล้านบาท เร่งรัดการเบิกจ่ายเงินค่าวัสดุ ค่าตอบแทนและค่าใช้สอย จำนวน 30,000 ล้านบาท ผ่อนผันการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิงวดครึ่งปี (งวดเดือนสิงหาคม 2541) ให้ไปจ่ายในปีปฏิทิน 2542 จำนวน 18,200 ล้านบาท ขยายวงเงินลงทุนเพื่อให้รัฐวิสาหกิจสามารถชำระหนี้งวดที่ตรงจรับแล้ว จำนวน 13,000 ล้านบาท

5. แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Productivity)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

5.1) สืบเนื่องจากการประชุม กก.สศช. ครั้งที่ 5/2541 วันจันทร์ ที่ 15 มิถุนายน 2541 คณะกรรมการฯ ได้มีมติให้สำนักงานฯ เชิญผู้อำนวยการศูนย์เพิ่มผลผลิต นายประสิทธิ์ ต้นสุวรรณ

มาบรรยายเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต นั้น สำนักงานฯ ได้เรียนเชิญผู้อำนวยการศูนย์เพิ่มผลผลิตมาบรรยายในการประชุมครั้งที่ 6/2541

5.2) การเพิ่มผลผลิต (Productivity) หมายถึง ความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยพิจารณาจากสัดส่วนของผลผลิต (Output) ต่อปัจจัยการผลิต (Input) ทั้งนี้การเพิ่มผลผลิตสามารถทำได้ 5 ลักษณะ คือ 1) ผลผลิตเพิ่มขึ้นมากกว่าปัจจัยการผลิตที่เพิ่มขึ้น 2) ผลผลิตเพิ่มขึ้นโดยที่ปัจจัยการผลิตเท่าเดิม 3) ผลผลิตเพิ่มขึ้นขณะที่ปัจจัยการผลิตลดลง 4) ผลผลิตลดลงน้อยกว่าปัจจัยการผลิตที่ลดลง และ 5) ผลผลิตเท่าเดิมแต่ปัจจัยการผลิตลดลง

5.3) การเพิ่มผลผลิตอย่างยั่งยืนนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงกลุ่มบุคคลที่สำคัญ 3 กลุ่ม คือ ลูกจ้าง พนักงาน และสังคม กลุ่มแรก คือ ลูกจ้าง ต้องดำเนินการผลิตสินค้าและบริการให้สนองตอบความต้องการของลูกค้าทั้งด้านราคาและคุณภาพ กลุ่มที่สอง คือ พนักงาน จำเป็นต้องสร้างขวัญกำลังใจ และความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงานเพื่อให้เกิดความรักองค์กร และมีกำลังใจในการสร้างสรรค์งานให้ดีขึ้น กลุ่มที่สาม คือ สังคม ในการประกอบการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงการรักษา

สิ่งแวดล้อม (Environment) จริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ (Ethics) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธรรมรัฐภาคเอกชน (Good Corporate Governance) ด้วยเช่นกัน

5.4) การเพิ่มผลผลิต เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติ เนื่องจากทุกกลุ่มคนในสังคม คือ ลูกจ้าง พนักงาน ผู้ประกอบการ และสังคมล้วนได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นในรูปแบบต่างๆ เช่น การได้บริโภคสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ และราคาที่ยุติธรรม การได้รับเงินเดือน กำไร และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันรัฐก็จะได้รับภาษีเพื่อพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวมในที่สุด

5.5) ปัจจุบันขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยลดลงเรื่อยๆ โดยในปี 2541 International Institute for Management Development (IMD) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยอยู่ในลำดับที่ 39 จากการจัดอันดับทั้งหมด 46 ประเทศ ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น จีน และฟิลิปปินส์ ได้รับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันที่มีอันดับความสามารถสูงกว่าไทย หากพิจารณาเฉพาะอันดับการเพิ่มผลผลิต (Productivity) ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 41 ทั้งนี้การปรับปรุงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันนั้นต้องดำเนินการทั้งในส่วนของผู้ประกอบการเอง และองค์กรของรัฐ เช่น กฎ ระเบียบ โครงสร้างภาษี และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

ความเห็นและมติคณะกรรมการ 4 (20 กรกฎาคม 2541)

1. การเพิ่มผลผลิตเป็นเรื่องสำคัญสำหรับอนาคตของประเทศในด้านการค้า การหารายได้ และการจ้างงาน ซึ่งจะต้องดำเนินการให้กว้างขวาง ครอบคลุมทั้งภาครัฐและเอกชน ทุกสาขาการผลิตทั้งเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ
2. มอบหมายให้สำนักงานฯ ผลักดันให้การเพิ่มผลผลิตเป็นนโยบายแห่งชาติในแนวทางดังต่อไปนี้

- 1) ให้การเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพของการทำงานจะต้องทำควบคู่กันไปทั้งในภาคเอกชนและในระบบราชการ เพื่อให้เกิดแรงผลักดันต่อเนื่องทั้งระบบ
- 2) สร้างความเข้าใจกับผู้บริหารระดับสูงของรัฐและเอกชน ว่าการเพิ่มผลผลิตต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงจึงจะสามารถบรรลุผลสำเร็จได้
- 3) รมรณงค์ให้มีการสร้างจิตสำนึกเรื่องการเพิ่มผลผลิตตั้งแต่ในระดับเยาวชน
3. มอบหมายให้สำนักงานฯ ประสานกับสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติเพื่อผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลผลิตในเรื่องต่อไปนี้
 - 1) ยกร่างแผนยุทธศาสตร์ในการเพิ่มผลผลิตในทุกสาขาการผลิต (อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการ) รวมทั้งการปรับปรุงการบริหารภาครัฐ (ราชการและรัฐวิสาหกิจ) เพื่อสามารถสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2) จัดการสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็น โดยเชิญหน่วยงานที่มีบทบาทเกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วม

6. สต๊อวกทุนของประเทศไทยปี 2513-2539

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

6.1) สำนักงานฯ เสนอผลการศึกษาสต๊อวกทุนและประสิทธิภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ของประเทศไทย ปี 2513-2539 ต่อคณะกรรมการฯ เพื่อทราบและรับฟังความเห็นเพื่อปรับปรุงผลการศึกษาให้สมบูรณ์ขึ้นก่อนเผยแพร่อย่างเป็นทางการต่อไป

6.2) สต๊อวกทุนเบื้องต้น (Gross Capital Stock) คือ มูลค่ารวมของทรัพย์สินถาวรตามราคาซื้อตั้งแต่ปีแรกของอายุการใช้งานจนถึงปีที่ต้องการหาหักด้วยผลรวมของมูลค่าการรื้อถอน (Retirement) แต่ยังไม่หักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน (Depreciation) เมื่อนำสต๊อวกทุนเบื้องต้นหักค่าเสื่อมราคาที่เกิดขึ้นในแต่ละปี มูลค่าที่ได้ คือ สต๊อวกทุนสุทธิ (Net Capital Stock)

6.3) ผลการศึกษาพบว่า สต๊อวกทุนเบื้องต้นเพิ่มสูงขึ้นโดยลำดับจากอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 2.25 ณ ลัฒนแผนฯ 2 เพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 9.7 และ 11.7 ณ ลัฒนแผนฯ 6 และแผนฯ 7 เมื่อจำแนกการสะสมสต๊อวกทุนตามสถาบัน พบว่าภาคเอกชนเป็นภาคที่มีการสะสมสต๊อวกทุนมากที่สุด หากแต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างแผนฯ 2 ถึงแผนฯ 7 พบว่า ภาครัฐบาลมีการสะสมสต๊อวกทุนในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น คือ สัดส่วนการสะสมสต๊อวกทุนของภาครัฐบาลและภาคเอกชนเป็น 15 : 85 ณ ลัฒนแผนฯ 2 เปลี่ยนเป็น 23 : 77 ณ ลัฒนแผนฯ 7 ทั้งนี้เพราะภาครัฐบาลมีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มขึ้น ส่วนการสะสมทุนตามสาขาเศรษฐกิจนั้น สาขาที่อยู่อาศัย มีการสะสมสต๊อวกทุนมากที่สุดถึงร้อยละ 23.9 ของ

สต๊อวกทุนทั้งหมด ขณะที่สาขาคมนาคมขนส่ง สาขาอุตสาหกรรม และสาขาเกษตร มีการสะสมสต๊อวกทุนคิดเป็นร้อยละ 18.4, 13.8 และ 10.3 ณ ลัฒนแผนฯ 7 ตามลำดับ

6.4) ประสิทธิภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) หรืออัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP Growth) ที่เกิดจากส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ปัจจัยการผลิต (ทุน แรงงาน และที่ดิน) หรือเรียกได้ว่าผลของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ผลของการศึกษาพบว่าประสิทธิภาพการผลิตรวมของประเทศไทยลดลงโดยตลอด จนมีค่าเฉลี่ยติดลบในช่วงแผนฯ 7 คือ ในขณะที่อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยของประเทศในช่วงแผนฯ 7 มีอัตราร้อยละ 8 ค่า TFP มีค่าร้อยละ -0.05 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในแถบเอเชียในระหว่างปี ค.ศ. 1970-1985 ประเทศไทยอยู่ในลำดับต่ำกว่าสิงคโปร์ แต่สูงกว่าอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์

ความเห็นคณะกรรมการฯ (16 กุมภาพันธ์ 2541)

1. เห็นควรให้ทบทวนข้อมูลและคำจำกัดความที่นำมาใช้ในการคำนวณการสะสมสต็อกทุน เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศแล้วเอกชนมีบทบาทในการลงทุนทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นโดยตลอด ขณะที่ผลการคำนวณการสะสมสต็อกทุนเปรียบเทียบกับเมื่อสิ้นแผนฯ 2 และสิ้นแผนฯ 7 ของภาคเอกชน อยู่ในระดับใกล้เคียงกันมาก ส่วนผลของที่ดินต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกลับมีนัยสำคัญอยู่เพียงในช่วงแผนฯ 3 และแผนฯ 4 เท่านั้น ซึ่งไม่น่าสะท้อนถึงข้อเท็จจริง เช่นเดียวกับค่า Capital Output Ratio ตลอดแผนฯ 3 ถึงแผนฯ 7 ที่สาขาเกษตรมีการใช้ทุน (Capital) สูงกว่าสาขาอุตสาหกรรม

มติคณะกรรมการฯ

มอบหมายให้สำนักงานฯ รับความเห็นของคณะกรรมการฯ ไปปรับปรุงการศึกษาสต็อกทุนของประเทศไทย รวมทั้งเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาต่างๆ รวมทั้งสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยเข้าร่วมหารือ เพื่อปรับปรุงการศึกษาสต็อกทุนของประเทศไทยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคตต่อไป

7. โครงการพัฒนาการจัดทำระบบบัญชีสุขภาพแห่งชาติ

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

7.1) สำนักงานฯ ได้เสนอขอความเห็นการดำเนินการโครงการจัดทำระบบบัญชีสุขภาพแห่งชาติ ภายใต้การสนับสนุนด้านการเงินจากมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ และการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับการศึกษาวิจัยโครงการนี้ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

7.2) โครงการฯ นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีระบบข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาระบบค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพให้ถูกต้อง ชัดเจน มีความต่อเนื่องสามารถแสดงถึงประสิทธิภาพและความเป็นธรรมในการใช้ทรัพยากรด้านสุขภาพของแหล่งต่างๆ ประกอบด้วย 2 โครงการย่อย คือ 1) โครงการวิจัยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบบัญชีสุขภาพแห่งชาติ 2) โครงการวิจัยการจัดทำแบบจำลองเพื่อประมาณค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ

7.3) การดำเนินงานตามโครงการการศึกษาวิจัยนั้นจะว่าจ้างวิทยาลัยการสาธณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษาโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบบัญชีสุขภาพแห่งชาติ และว่าจ้างคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำการศึกษาโครงการจัดทำแบบจำลองเพื่อ ประมาณค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ มีระยะเวลาดำเนินงาน 24 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541-กุมภาพันธ์ 2543 และใช้งบประมาณรวมทั้งสิ้น 6.159 ล้านบาท ประกอบด้วย วงเงินศึกษาของโครงการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานระบบบัญชีสุขภาพแห่งชาติ จำนวน 2.516 ล้านบาท และโครงการจัดทำแบบจำลอง เพื่อประมาณค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ จำนวน 3.643 ล้านบาท

มติคณะกรรมการฯ (16 กุมภาพันธ์ 2541)

1. ให้การสนับสนุนการดำเนินโครงการพัฒนาการจัดทำระบบบัญชีสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งจะเป็นความร่วมมือระหว่างสำนักงานฯ สถาบันวิจัยสาธารณสุขไทย และมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ
2. อนุมัติให้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับการศึกษาวิจัยโครงการพัฒนาการจัดทำระบบ บัญชีสุขภาพแห่งชาติภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

8. ผลการศึกษาต้นนโยบายโครงการศึกษาการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศร่วมกับธนาคารโลก

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

8.1) สำนักงานฯ ได้นำผลการศึกษาเบื้องต้นเพื่อเตรียมการจัดสัมมนา “การฟื้นฟู เศรษฐกิจไทยและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ” ระหว่างวันที่ 20-21 พฤษภาคม 2541 เสนอคณะกรรมการฯ เพื่อทราบในการประชุมครั้งที่ 4/2541 วันพุธที่ 13 พฤษภาคม 2541 และนำผลที่ได้รับจากการสัมมนาและแนวทางเบื้องต้นในการทำงานต่อไป เสนอ คณะกรรมการฯ เพื่อให้ความเห็นชอบและขอรับข้อเสนอแนะการปรับปรุงเพิ่มเติม

8.2) ภาพรวมของแนวทางการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พบว่าขีดความสามารถ ในการแข่งขันกับต่างประเทศได้เริ่มลดลง ทั้งปัญหาจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ดังนั้น การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการลงทุน จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันกับต่างประเทศของไทย ทั้งนี้ ธุรกิจเอกชนจะต้องเป็นผู้นำในการเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตและขีดความสามารถในการแข่งขัน ภาครัฐจะต้องให้การสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพ

8.3) นโยบายและมาตรการหลัก ในการจัดทำข้อเสนอแนะด้านนโยบาย ควรเชื่อมโยงกับ แผนงานการปฏิรูปภาคเศรษฐกิจเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่กำลังดำเนินการอยู่ โดยควร คำนึงถึงแนวคิดหลัก 3 ประการ คือ ข้อมูลข่าวสาร ธรรมรัฐ และการปฏิรูประบบภาษี

มติคณะกรรมการฯ (15 มิถุนายน 2541)

เห็นสมควรให้สำนักงานฯ พิจารณารับไปดำเนินการ ดังนี้

1. แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันนั้นปัจจัยที่สำคัญคือ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Productivity) ดังนั้น จึงควรให้มีการรับฟังความเห็นและข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ คือ คุณประสิทธิ์ ต้นสุวรรณ โดยคณะกรรมการ สศช. เห็นควรให้เชิญ คุณประสิทธิ์ ต้นสุวรรณ มาบรรยายเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้คณะกรรมการ ได้รับทราบในการประชุมครั้งต่อไป

2. นโยบายและมาตรการหลักในส่วนของข้อมูลข่าวสาร ควรจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสาร เพื่อการเตือนภัยทางเศรษฐกิจ (Economic Intelligence) ซึ่งหากสำนักงานฯ เห็นว่า คณะกรรมการ สศช. จะให้ข้อคิดเห็นและให้การสนับสนุนได้ก็ให้นำเสนอคณะกรรมการ สศช. พิจารณาต่อไป

9. แผนงานเงินกู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว OECF ระยะที่ 3 (พ.ศ.2541-2546)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

9.1) แผนงานเงินกู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว OECF ระยะที่ 3 นี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้จัดเตรียมขึ้น เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาบรรจุในแผนโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ ประจำปี 2541

9.2) แผนงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการฟื้นฟู อนุรักษ์และปรับปรุงสภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวที่จะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน พัฒนาบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและอินโดจีน โดยจะขอใช้เงินกู้ OECF งวดที่ 3

9.3) แผนงานนี้มีระยะเวลาดำเนินการ 6 ปี (2541-2546) โดยมีกิจกรรมการดำเนินการในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดต่าง ๆ รวม 40 จังหวัด ประกอบด้วย แผนงานต่าง ๆ 3 แผนงานคือ แผนงานอนุรักษ์ ฟื้นฟู และปรับปรุงสภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว วงเงิน 670.05 ล้านบาท แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว วงเงิน 1,103.18 ล้านบาท และแผนงานส่งเสริมความร่วมมือพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาค วงเงิน 1,198.21 ล้านบาท รวมเป็นวงเงินทั้งสิ้น 2,971.44 ล้านบาท

ความเห็นคณะกรรมการฯ (15 ธันวาคม 2540)

1. แผนงานและโครงการภายใต้แผนงานเงินกู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว OECF ระยะที่ 3 มีลักษณะที่ไม่เชื่อมโยงและส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ซึ่งต้องมียอดประกอบ ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การอนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การให้บริการ การท่องเที่ยวที่เพียงพอและมีคุณภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว อันจะทำให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ตามเป้าหมายได้อย่างถาวร

2. โครงการภายใต้แผนงานฯ ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนด้านการก่อสร้าง และจัดหา ครุภัณฑ์โดยขาดแผนการบริหารจัดการและบำรุงรักษา ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นว่า การลงทุนตามแผนงานดังกล่าวจะเกิดประโยชน์อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว นั้น สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศ ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยให้มีการลงทุนในด้านการก่อสร้างสถานที่ หรือศูนย์สำหรับการฝึกอบรมขึ้น ใหม่ ควรพิจารณาใช้สถานที่ของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีอยู่แล้ว คือ สถาบันการศึกษาหรือ โรงแรม เป็นต้น

มติคณะกรรมการฯ

มอบหมายให้ สศช. รับไปดำเนินการให้ ททท. ปรับปรุงแผนงานโครงการเงินกู้เพื่อ พัฒนาการท่องเที่ยว OECF ระยะที่ 3 ร่วมกับกระทรวงการคลัง และสำนักงานประมาณแล้วนำเสนอ เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

เสนอพิจารณาครั้งที่ 2

ในคราวประชุมคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ 12/2540 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2540 ที่ประชุมมีมติมอบหมายให้ สศช. รับไปดำเนินการให้ ททท. ปรับปรุง แผนงานฯ ร่วมกับกระทรวงการคลังและสำนักงานประมาณ เมื่อแล้วเสร็จให้นำเสนอคณะกรรมการฯ พิจารณากลับอีกครั้งหนึ่ง

ททท. ได้ปรับปรุงแผนงานใหม่ มีวงเงินลงทุนรวม 1,580.75 ล้านบาท สัดส่วนเงินกู้ OECF: เงินบาทสมทบคิดเป็นร้อยละ 70:30 ประกอบด้วย 3 แผนงานหลัก 16 โครงการ ดำเนินการในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดต่าง ๆ รวม 40 จังหวัด มีหน่วยงานรับผิดชอบ 8 หน่วยงาน ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมป่าไม้ กรมการปกครอง กรมทางหลวง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมโยธาธิการ กรมศิลปากร และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ความเห็นคณะกรรมการฯ (16 กุมภาพันธ์ 2541)

1. ให้ความเห็นชอบแผนงานเงินกู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว OECF ระยะที่ 3 (2542-2546) ที่ประกอบด้วย 3 แผนงานหลัก 16 โครงการ วงเงินลงทุนรวม 1,580.75 ล้านบาท โดยใช้เงินกู้ OECF จากรัฐบาลญี่ปุ่น มีสัดส่วนเงินกู้ : เงินบาทสมทบในอัตราร้อยละ 70: 30

2. ให้ความเห็นชอบให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดำเนินการโครงการเสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติการในการอนุรักษ์จัดการทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการเชิงเขาใหญ่ โดยระบับในส่วนการก่อสร้างศูนย์ฝึกอบรม ซึ่งจะต้องใช้เงินลงทุน ทั้งนี้ให้ พิจารณาใช้ประโยชน์จากสิ่งก่อสร้างของภาครัฐหรือเอกชนที่มีอยู่แล้วแทน

3. เห็นควรให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดำเนินการติดตามการดำเนินการตาม แผนงานเงินกู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว OECF ระยะที่ 3 เพื่อประเมินผลการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์ของแผนงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ความคุ้มครองของการลงทุนอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลต่อคณะรัฐมนตรีเป็นระยะ ๆ

4. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานแผนงานเงินกู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว OECF ระยะที่ 3 (2542-2546) รับไปดำเนินการ ดังนี้

1) ให้พิจารณาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการในเขตนอุทยานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ฯลฯ โดยเห็นควรให้เอกชนเป็นผู้จัดการภายใต้การกำกับของวนอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สนองตอบต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายในแหล่งท่องเที่ยว ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจนเกิดความเสื่อมโทรม รวมทั้งการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

มติคณะกรรมการฯ

มอบหมายให้ สชช. นำความเห็นของคณะกรรมการฯ เสนอคณะรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาต่อไป

มติคณะรัฐมนตรี (16 มิถุนายน 2541)

เห็นชอบแผนงานเงินกู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว OECF ระยะที่ 3 (2542-2546) และให้ดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้ง 4 ข้อ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ โดยให้ปรับลดเงินลงทุนในส่วนการก่อสร้างศูนย์ฝึกอบรมของโครงการที่ 6 แล้วนำไปเพิ่มให้กับโครงการที่ 16 ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอเพิ่มเติม ทั้งนี้ ให้รับข้อสังเกตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไปพิจารณาประกอบการดำเนินการ สำหรับเงินบาทสมทบให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเสนอขอแปรญัตติงบประมาณปี 2542 หากไม่ได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณปี 2542 ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ ส่วนค่าใช้จ่ายในปีต่อ ๆ ไปให้เสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามความเห็นของสำนักงบประมาณ